

til gjentagen Vedtagelse, hvorved Forsfatnings-
sagen, som nu har staaet paa i noget over
1 $\frac{1}{2}$ Aar, og som, saavidt jeg erindrer, nu fore-
ligger til nogle og tredivte Behandling, vil
blive bragt sin Løsning saa nær som muligt.

Boisen: Det skalde ikke undre mig, om
der var Mange her i Salen, som vare af den
Anskuelse, at Forhandlingen om dette Emne
nu vil være, om ikke heelt, saa halvt overflødig,
idet man kunde gaae ud fra, at Enhver, der
nu har taget Sæde her i Salen iforveien har
dannet sig en Anskuelse, om enten han vil sige Ja
eller Nei til det foreliggende Udkast, og man
saaledes ikke kunde vente, at de Ytringer, der
her maatte blive fremsatte, kunde faae væsent-
lig Indflydelse paa den Stilling, ethvert Medlem
vil inbtage i Sagen. Imidlertid maa jeg dog
gjøre opmærksom paa, at Talen her har Be-
tydning i en anden Retning; jeg maa gjøre
opmærksom paa, at der er foretaget nye Valg
over hele Landet, at der ved disse har været
en Valgbevægelse, som har været stærkere end
vistnok nogenstunde før, og at der ved denne
Valgbevægelse er kommet mange Kræfter med,
som ikke tidligere have rørt sig, at der er en
stor Deel Valgere, der ikke tidligere have
følt Interesse for det politiske Liv, men som
nu i den 11te Time have reist sig og taget
Deel i Bevægelsen med stor Interesse. Jeg
troer, at disse Valgere ville lytte efter de Ord,
som falde her i den 11te Time, og at Sam-
talen her netop derfor har sin store Betydning,
men det er ogsaa i en anden Henseende, jeg
mener, at især de Anskuelse, som de nyvalgte
Repræsentanter her bringe frem, ville have
deres Betydning. Jeg mener nemlig, at der
er en stor Forskjel paa de Bevæggrunde, som
kunde lede Enhver især af os til at afgive vort
Ja eller Nei. Jeg skal saaledes for mit Ved-
kommende sige, at jeg gjør overordentlig stor
Forskjel paa de Bevæggrunde, som lede de
Medlemmer, der sige Ja, om disse Bevæg-
grunde ere, enten, at de føle, at Landet nu i
saa lang Tid har været udsat for denne For-
fatningsstrid, at vi maae have en Ende derpaa,
at de egentlig fra deres Side føle, at Grund-
loven af 5. Juni 1849 med dens Righed var den
gunsteligste, og at det er den, de helst vilde bevare,

men at de af Hensyn til Landets almindelige
Stilling og af Frygt for, at en vedvarende For-
fatningsstrid muligvis kunde berøve os endnu
Mere af vor Frihed og paa Grund deraf lade
sig lede til at sige deres Ja, eller om de have andre
Bevæggrunde. Jeg vil sige, om de Folk, der
af den anførte Grund nu sige Ja, at idet-
mindste jeg vil troe, at de fremtidigt igjen kunde
faae Mod til at rejse den Righedens Sæne,
søm de nu ere især med at forlade. De Med-
lemmer derimod, som sige deres Ja, fordi de
have brudt med deres Fortid, fordi de ikke
længere ville have Righedsbanneret, fordi de
mene, at der er kommet nødvendige Aarsager
til at gjøre Indstrænkninger i den Righed, som
blev givet os ved Grundloven af 5te Juni
1849, — med Hensyn til dem mener jeg, at
naar dette er en Medbevæggrund for dem til
nu at sige Ja, vil det have en Betydning for
deres fremtidige politiske Stilling; thi jeg veed
jo, at der forestaaer snart Valg, og Valgerne
kunne saaledes bedømme de Mænd, som her
ere valgte, efter de Anskuelse, som nu blive
udtalte, efter de Bevæggrunde, de nu give,
hvorfor de sige deres Ja. Jeg kan altsaa ikke
troe, at den Tale, som nu her i den 11te
Time vil blive ført om Sagen, vil være over-
flødig; tværtimod troer jeg, at den vil have sin
fulde Betydning for de kommende Valg. Jeg
har taget Ordet allerede saa tidligt, fordi jeg
ligesom følte et Slags Berettigelse dertil deri,
at den Egn, hvorfra jeg har den Ære at være
sendt hertil Thinget, har vist saa stor Inter-
esse og Bevægelse for denne Sag, som jeg ikke
troer, at der er vist fra nogen anden Egn i
Landet. Jeg behøver blot at henvisse til det
store Stemmetal, som er afgivet ved Valgene
i Horsens og Veile, men jeg føler mig ogsaa
opfordret dertil ved hvad der er sagt, at vi
Behoere paa den anden Side af Kattegattet —
jeg troer endog, det er blevet sagt af den ærede
Kirke- og Underviisningsminister —, vi betragte
det som Noget, der tjener til vor Roes, at vi
ere praktiske Folk, og at vi ere tilbøjelige til
at lade Forstanden være det Overveiende,
naar Bestemmelse skal tages om Forandringer
i Forsatningen. Vi fortjene altsaa den Roes,
at vi ere praktiske Folk, og jeg troer derfor, at
navnlig den ærede Kirke- og Underviisnings-